

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ EVANGHELIA DUPĂ LUCA CAPITOLUL I

Vestirea nașterii lui Isus Hristos

26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,

27 la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

28 Îngerul a intrat la ea și a zis : „Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har ; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei !”

29 Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta.

30 Îngerul i-a zis : „Nu te teme, Marie ; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

31 Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia Îi vei pune numele Isus.

32 El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt ; și Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.

33 Va împărăși peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”

34 Maria a zis îngerului : „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat ?”

35 Îngerul i-a răspuns : „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

36 Iată că Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețe ; și ea, căreia i se zicea

stearpă, este acum în a șasea lună.

37 Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

38 Maria a zis : „Iată, roaba Domnului ; facă-mi-se după cuvintele tale !” Și îngerul a plecat de la ea.

Cântarea Mariei

39 Maria s-a sculat chiar în zilele acelea și a plecat în grabă spre munți, într-o cetate a lui Iuda. 40 A intrat în casa lui Zaharia și a urat de bine Elisabetei. 41 Cum a auzit Elisabeta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece, și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt.

42 Ea a strigat cu glas tare : „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tău. 43 Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu ?

44 Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie. 45 Ferice de aceea care a crezut ; pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini.” 46 Și Maria a zis : „Sufletul meu mărește pe Domnul

47 și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu, 48 pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită, 49 pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfânt, 50 și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.

51 El a arătat putere cu brațul Lui ; a risipit gândurile pe care le aveau cei mândri în inima lor ...

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 251 / Duminică 23 Decembrie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„ ... vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul ; astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul”.

EVANGHELIA DUPĂ LUCA 2 : 10 - 11

- Lumini peste veacuri (vol. I) - Augustin
- Cuvântul S-a făcut trup
- De ce L-a trimis Dumnezeu pe Isus ?
- Vestirea nașterii Lui Isus

Sărbători
binecuvântate !

Editorial. Întruparea Domnului Isus Christos

„Și Cuvântul S-a făcut trup, Și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl”.

(Evanghelia după Ioan 1 : 14)

Într-o zi a anului 1979, Pat Moore, s-a deghizat într-o bătrână care la înfățișare arăta de peste 80 de ani.

Când a considerat că a reușit să-și schimbe identitatea, ea a deschis ușa apartamentului unde locuia în New York, și a început să urce scările ce o duceau la etaj. Și-a sprijinit bastonul pe treapta din fața ei și cu o mare ezitare a început să pășească pe prima treaptă a scării.

Picioarele i se mișcau încet și tremurând : „Un pas !” „Încă unul !” și apoi altul ! Până ce a reușit să urce toate cele douăsprezece trepte până la etaj.

Când a ajuns la celălalt capăt al scării și-a întâlnit camerista care a exclamat : „Oh ! Îmi pare rău că ați depus un așa efort. Așteptam pe altcineva !”

„Nu mă recunoști ?” a întrebat atunci Pat, cu o voce răgușită și tremurândă ? „Nu mamă ... !” i-a răspuns camerista, uitându-se cu foarte mare curiozitate la acea bătrânică firavă.

„Eu sunt Pat”, i-a răspuns atunci bătrânica râzând cu poftă. Urmărind expresia de nedumerire de pe fața cameristei, Pat a înțeles că trecuse testul !

Pat Moore, nu era o bătrână de peste 80 de ani așa cum putea fi identificată după deghizare și nici nu avea o vârstă apreciabilă.

Era o tânără atrăgătoare de 26 de ani, specialistă în design industrial, care fiind preocupată de nevoile persoanelor în vârstă, în următorii trei ani, cel puțin o dată pe săptămână și-a pus pe față masca și s-a îmbrăcat cu hainele care o deghizau.

În acest fel, ea a vizitat 14 state americane, travestită într-o bătrânică. În aceste călătorii a înțeles prin experiența personală ce înseamnă să fii bătrân în America, și a întâlnit sute de oameni care nu i-au descoperit niciodată adevărata identitate.

[Continuare în pag. 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Pentru ca să se asemene cu noi, și să ne cunoască necazurile și durerile vieții, Domnul Isus a făcut o călătorie mult mai lungă.

Coborând de pe tronul de slavă, până în ieslea Betleemului, Domnul Isus a depus însă o jertfă mult mai mare decât Pat, pentru că nu s-a rezumat numai în a veni într-o asemănare cu noi, ci s-a dezbrăcat în mod real de slava pe care o avea la Tatăl, a îmbrăcat un trup ca al nostru, acceptând limitările și neputințele noastre, doar ca să ne poată ajuta.

Aceasta este adevărata dragoste ! [Preluare de pe www.tanarcrestin.net]

Cu Isus pot să vorbesc și eu, (este ceea ce noi numim a fi *rugăciunea*). Numai EL știe drumul către Cer, fiind Singurul care a venit din Cer, S-a întrupat și a trăit pe acest pământ, apoi murit pe cruce, a înviat și S-a înălțat la Cer !

Numai EL mă poate înțelege, așa că plin de încredere pot să-I spun : „*Doamne Isuse, vino și în viața mea și ajută-mă ca atunci când va fi să plec de pe pământ, să ajung în Cer cu Tine*” !

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici
CAPITOLUL 2
AUGUSTIN

După ce a citit textul, el îl arătă lui Alypius zicând : „*M-am îmbrăcat în Isus Cristos și inima mea e plină de lumină păcii*”. Amândoi s-au dus la Monica și i-au istorisit totul. Astfel, după 32 de ani, rugăciunile ei au fost ascultate. Ea s-a bucurat nespus.

După aproape un an de rugăciune, post și studiu special, la Paște în anul 387 după Cristos, Augustin a fost botezat de Ambrosie, împreună cu fiul său Adeodatus, care avea 14 ani, și cu prietenul său Alypius.

În perioada între convertire și botez, Augustin a scris o lucrare cu caracter filozofic numită *Soliloquia* („De vorba cu sine însuși”). În ea tratează despre cunoașterea adevărului.

După pocăința sa, Augustin s-a gândit să se întoarcă la Tagaste și să trăiască o viață liniștită în biserica creștină de acolo. În timp ce aștepta la Ostia după corabie ca să plece spre Africa, Monica, buna lui mamă, a murit. Era în vârstă de 56 ani.

A fost răpusă de friguri. Cu vreo cinci zile înainte, ea îi spusese : „*Speranța mea pentru lumea acesta s-a realizat. O singură dorință am mai avut în această viață : să te văd pe tine creștin, înainte de a muri*”. La scurt timp

apoi a murit și fiul lui Augustin. Moartea mamei și a fiului l-a făcut să-și schimbe planul și să mai rămână încă un an și jumătate la Roma. În acest timp a scris patru cărți.

Nu-și dădea seama atunci că această lansare în arta scrisului îl va face o mare binecuvântare și va influența creștinismul pentru mai multe veacuri.

În anul 388, când s-a dus în Africa, el a vândut moșia tatălui său și banii a împărțit săracilor.

A reținut doar o casă pentru comunitatea creștină din Tagaste. Timp de trei ani, Augustin s-a dedicat meditației și a continuat să scrie.

În anul 391, el a vizitat biserica creștină din Hippo Regius, un oraș la vest de Cartagina, lângă mare. Membrii bisericii l-au primit cu multă bucurie. Mai târziu frații din Hippo au hotărât să fie ordinați ca ajutor al bătrânului prezbiter Valerius. El a rămas la Hippo, iar în anul 396 Valerius a murit și i-a luat el locul, în fruntea bisericii din Hippo.

Următorii 34 de ani au fost foarte rodnici, în timpul vieții sale, Augustin a scris peste 70 de cărți, dintre care două sunt recunoscute și azi în literatura universală ca și cărți de o deosebită valoare : „*Cetatea lui Dumnezeu*” și „*Mărturisiri*”. Cartea „*Cetatea lui Dumnezeu*” a fost inspirat să o scrie când căpetenia goților Alaric a capturat Roma în anul 410 după Cristos. În ea, Augustin descrie originea și dezvoltarea a două cetăți.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

NAȘTEREA DOMNULUI ISUS

Cuvântul S-a făcut trup

Dr. Maxwell Maltz ne povestește despre un om care a suferit arsuri grave încercând să-și salveze părinții dintr-un incendiu. Nu a reușit, iar ei au murit.

Depresiv și transfigurat, s-a izolat, refuzând să mai vadă pe cineva, nici măcar pe soția sa. Căutând cu disperare după ajutor, ea a venit la Maltz, (un renumit doctor care face operații estetice). Chiar dacă acesta i-a spus că poate să refacă fața soțului ei, bărbatul a refuzat tratamentul cu încăpățănare.

Deci, când femeia s-a dus să-l vadă pe doctorul Maltz, acesta a fost surprins.

Dar de data aceasta, întrebarea ei l-a dat peste cap. Ea l-a întrebat : „*Ati putea să-mi desfigurați fața, ca să pot fi ca soțul meu și să-i împărtășesc durerea ? În acest fel poate mă va primi înapoi în viața lui !*”

Atât de mult îl iubea ! Maltz a fost foarte mișcat, l-a convins pe soțul femeii să-i accepte ajutorul și povestea are un final fericit.

Biblia ne spune că înainte ca Isus să se ridice la cer, EL „*avea chipul lui Dumnezeu ... S-a dezbrăcat pe Sine Însuși, a luat chip de rob și S-a făcut asemenea oamenilor*”. (Efeseni 2 : 6 – 7) Mințile noastre limitate nu pot nici măcar să înțeleagă Cerul pe care l-a lăsat Isus în urmă, când a acceptat să vină la noi pe pământ ! Casele celor bogați și celebri sunt ca niște cocioabe dărăpănate prin comparație, iar cele mai bune haine ale noastre nu sunt decât niște cârpe murdare !

Biblia spune : „*... Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi ...*”. (Ioan 1 : 14) Stai și gândește-te : **Dumnezeul universului a părăsit splendoarea cerului, S-a născut în sărăcie și a murit pe o cruce pentru a răscumpăra umanitatea. De ce ? Pentru că atât de mult ne iubește Isus!** [www.tanarcrestin.net]

COLȚUL COPIILOR

De ce L-a trimis Dumnezeu pe Isus ?

[din „*Sub copacul Buyu*” de Paul White]

„Hongo”, spune Daudi ; „fiecare dintre voi îl știe pe Chibua, cățelușul meu cu ochii veseli care dă tot timpul din coadă. Capetele din semiîntunerice încuviințează. În urmă cu câteva săptămâni l-am luat pe Chibua să semănăm arahide. După ce am pregătit stratul - eu cu sapa, iar el cu lăbuțele de dinapoi, am început să plantez. Am tras brazdele și m-am pus pe treabă. Dar am descoperit curând că Chibua venea în spatele meu, și tot ce plantam eu scoatea el prin scurmăre cu labele. Atunci m-am întors și i-am spus : „Ești un cățeluș prost !” El a sărit spre mine. Ochii îi străluceau și dădea din coadă de bucurie. „Auzi”, i-am spus, „din nucile pe care le seamănă trebuie să trăim mai târziu. Dacă tu scoți sămânța afară, nu va mai fi nici o recoltă. Atunci tu și cu mine vom muri de foame. Nu e voie să se dezgroape arahidele semănate !” El a dat din coadă, și eu mi-am spus : „**I-am explicat prieteneste** despre ce-i vorba ; acum a înțeles”. În ziua următoare iarăși a venit Chibua cu mine. Și la fel ca și în ziua dinainte, a scos nucă după nucă din pământ. Atunci l-am prins și **I-am disciplinat**. Strălucirea veselă din ochii lui a dispărut ... Căinele s-a rușinat și s-a freat de picioarele mele. „Acum a înțeles”, mi-am zis eu. „Totul depinde de tonul aspru al vocii. Acum totul este în ordine”. În ziua următoare am luat un os cu mine. Este bine, gândeam eu, **să răsplătești ascultarea**. Din nou am pus nuci în pământ. Când am fost gata cu primul rând, l-am văzut venind pe Chibua. Tocmai voia să înceapă să scurme. Atunci i-am dat osul cu carne. Ochii lui au strălucit de bucurie, și coada nu i se mai liniștea deloc. Fusesem bun cu el ... Dar în ziua următoare el a început din nou să scurme. Eram trist și consternat. M-am așezat sub copacul Buyu și am meditat multă vreme. Cum să-l fac pe Chibua să înțeleagă ? Vorbisem frumos cu el, îl mustrasem cu asprime. L-am și răsplătit. Am încercat în toate felurile posibile să-i explic. Ce să mai fac acum ? Mai exista o singură posibilitate. Să devin câine și **să-i vorbesc pe limba lui**. Atunci ar fi putut să mă înțeleagă. Pe când mă gândeam la asta, mi-a trecut prin minte că din același motiv L-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său Isus. El a devenit Om ca și mine, S-a născut ca mine și a crescut ca mine. Viața Lui a fost ca viața mea. Și El a trăit ca eu să-L pot înțelege pe Dumnezeu. Căci eu pot să-L înțeleg pe Dumnezeu numai când mă gândesc la Isus.

**VĂ DORIM SĂRBĂTORI
BINECUVÂNTATE !**